

[ROSTRZYGNAĆ SIĘ *vb pf*

rostrzygnąć się, rozstrzygnąć się.

o prawdopodobnie jasne (tak w rostrzygnąć).

inf rostrzygnąć się. ◇ plusq 3 pl m pers byli się rozstrzygli.

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. W funkcji właściwej: dojsć do ugody, porozumienia:

rozstrzygnąć się z kim podług czego: do tey chwały piśmem obwárowáney ápeluiemy/ podług niey famey rozlstrzygnąć fię z Xiężą chcemy PrzestrObr 12.

rozstrzygnąć się czym: ale się już byli tą wojną dobrze rozstrzygli, gdy Świdrygieła Zygmunt wypędził StryjPoczą 414.

2. W funkcji biernej: zostać zdecydowanym, przesądzonym [czym]:

*Szereg: »rozeznąć się i rostrzygnąć się«: A to wśzytko ma fię rozeznąć y roftrzygnąć *arbitrio bonorum vivorum*, zdaniem y rozładkiem dobrych ludzi/ y w rzeczách kupieckich biegłych. ŚmigłLichwa 64.*

Formacje współrdzenne cf STRZYC.

MN